

[Gustav Pedersen.]

linier man skal arbejde, naar den endelige Lov er vedtaget, kan det i nogen Grad svække Administrationens Arbejdsmuligheder i de Maaned, hvor man lever i Uvished. Hvis det nu var en forholdsvis rolig Periode, vi gik i Møde, med Hensyn til Risiko for Prissvingninger, kunde der maaske siges, at det var til at overse, men vi er vel nogenlunde enige om inden for alle Grupper, at netop den Tid, vi gaar i Møde, kan blive skæbnesvanger paa forskellige Omraader med Hensyn til Prisdannelsen. Derfor har vi fra Mindretallets Side ment, at Rigsdagen har Pligt til at gøre den usikre Periode saa kort, som det overhovedet er muligt, og naar, som jeg allerede har understreget, den højtærede Handelsminister kan gøre Ministeriets Arbejde færdigt, saadan at vi faar Forslaget i December Maaned, og naar vi ved, at Hovedparten af Arbejdet i Rigsdagen i Virkeligheden kommer til at koncentrere sig om en enkelt Paragraf, nemlig § 8, kan jeg med min bedste Vilje ikke se, at vi ikke skulde være i Stand til at tilendebringe Arbejdet i den Tid i Januar Maaned, hvor Rigsdagen arbejder. Vi stiller derfor Forslag om, at man i Stedet for Udgangen af Marts, som det skulde være ifølge det oprindelige Forslag og i Modsetning til Flertallets Ændringsforslag, vedtager, at Loven skal være færdig inden Udgangen af Januar Maaned.

Med Hensyn til Stillingen ved tredje Behandling vil jeg gerne sige, at her er der ikke noget Problem. Vi kan ikke undvære en Prislov; uanset om Forlængelsen bliver pr. 31. Januar eller pr. 28. Februar, er det nødvendigt at have Prisloven, og jeg vil derfor anbefale, at vi stemmer for Loven ved tredje Behandling.

Aksel Larsen: Jeg bekender, at jeg ikke helt forstaar, hvorfor Flertallet ubetinget vil have Prisloven forlænget indtil Udgangen af Februar Maaned, naar man dog er inde paa, at et Forslag til ny Prislov skal foreligge for Rigsdagen i December og allerede vil kunne være i et Folketingsudvalg inden Maanedens Midte. Det forekommer mig, at naar man derefter har halvanden Maaned, har man mere end rigelig Tid til omhyggeligt at gennemdrøfte og behandle et saadant Forslag, saa den nye Affattelse af Prisloven kan træde i Kraft den 1. Februar. Man er ganske vist fra anden Side, det ved jeg, af den Opfattelse, at det er begrænset, hvor megen Arbejdstid Rigsdagen har mellem midt i December og 1. Februar

af den Grund, at Julen med dens kortere eller længere Juleferie kommer imellem, men dels anser jeg ikke en saadan Juleferie for en ubetinget Hindring for, at der kan arbejdes med Sagen, og dels mener jeg, at der i øvrigt vil være tilstrækkelig Tid. Vi har set, hvorledes man i Løbet af ganske faa Dage kunde færdigbehandle noget saa omfattende som Landbrugsordningerne, vi har set, hvordan man paa faa Uger kunde færdiggøre den omfattende Lov om Eengangsskatten, og jeg kunde nævne mange andre Eksempler paa, at store og komplicerede Spørgsmaal er blevet færdigbehandlet paa et Par Uger eller endnu kortere Tid. Jeg tror derfor ogsaa, at Tinget vilde være i Stand til paa halvanden Maaned at blive færdig med sine Drøftelser af den nye Prislov. Derfor har vi modsat os Forslaget om en Forlængelse indtil Udgangen af Marts, derfor har vi ogsaa modsat os Udvalgsflertallets Forslag om en Forlængelse indtil Udgangen af Februar og er Medforslagsstillere til Ændringsforslaget om, at Loven kun skal forlænges til Udgangen af Januar. Vi er interesserede i at faa en ny Prislov hurtigt. Vi er det, ikke fordi vi mener, at man i den nye Prislov kan foreskrive detailleret, hvordan Priser og Avancer skal være for de forskellige Varer, men vi er det dels, fordi den Bemyndigelse, der gives i den eksisterende Lov, ikke forekommer os at være tilstrækkelig — vi mener, at den eksisterende Prislovs Bestemmelser kan udformes bedre —, og dels, fordi vi ønsker snarest muligt i Forbindelse med Vedtagelsen af en ændret Affattelse af Prisloven at faa Lejlighed til virkelig at drøfte, hvorledes en saadan Prislov skal praktiseres, og faa Lejlighed til at undersøge, hvorledes det kan gaa til, at Masser af Befolkningens Livsfornødenheder er oppe i aldeles urimelige Priser, til Trods for at vi har en Prislov. Jeg skal ikke komme med en Serie Eksempler, det kunde jeg let, men jeg vil kun henvise til den kolossale Forskel, der er paa den Pris, der i de fleste Tilfælde betales Fiskerne for Fisken, og den Pris, de københavnske Forbrugere maa betale. Jeg har ikke nogetsteds set nogen fornuftig Forklaring paa, at der behøver at være en saadan Prisforskel fra Producent til Forbruger. Om det saa er Loven der er noget galt med eller Praktiseringen af Loven, skal jeg ikke udtale mig om, men den bedste Lejlighed for Rigsdagen til at undersøge dette Punkt vil naturligvis være i Forbindelse med Drøftelserne om Affattelse af en ny Prislov. Samtidig haaber jeg saa, at det vil være muligt at faa denne nye Prislov affattet noget bedre end den nuværende. Jeg tænker her bl. a. paa det,